

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/263/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204307
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8613204307.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným 1. Alena M., rod. O., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX O. 73, občan SR, zastúpená Centrom právnej pomoci, Kancelária Svidník, Sov. hrdinov 102, 089 01 Svidník, 2. Y. I., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 1 896,- eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 897,78 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 15.12.2011 do zaplatenia s tým, že splnením povinnosti jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

II. Povoľuje žalovaným v 1. a 2. rade splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 30,00 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania, pod následkom straty výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V. Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 25.7.2013, uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1 896,- eur s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 26.7.2005 zmluvu č. 620868556, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o

spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 4 042,03 eura, ktorá pozostávala z istiny 3 722,98 eura, riadneho úroku 93,17 eura, úroku z omeškania 216,91 a ostatného príslušenstva 8,97 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 8,97 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 216,91 eura predstavujúci úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 2 423,16 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 39,50 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.8.2010 do 20.7.2014 v počte 48 a celkovej výške 1 896,- eur. Splátky pôvodne splatné od 20.2.2012 do 20.7.2014 sa stali splatnými dňa 11.2.2012, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Uplatňovaná dlžná suma pozostáva z 24 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 1 896,- eur (t. j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky). Zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb si žalobca vyčísluje úrok z omeškania nasledovne: 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.8.2010 do 11.2.2012 vo výške 5,38 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.9.2010 do 11.2.2012 vo výške 5,07 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.10.2010 do 11.2.2012 vo výške 4,77 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.11.2010 do 11.2.2012 vo výške 4,46 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.12.2010 do 11.2.2012 vo výške 4,16 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.1.2011 do 11.2.2012 vo výške 3,85 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.2.2011 do 11.2.2012 vo výške 3,55 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.3.2011 do 11.2.2012 vo výške 3,27 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.4.2011 do 11.2.2012 vo výške 2,96 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.5.2011 do 11.2.2012 vo výške 2,66 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.6.2011 do 11.2.2012 vo výške 2,35 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.7.2011 do 11.2.2012 vo výške 2,05 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.8.2011 do 11.2.2012 vo výške 1,74 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.9.2011 do 11.2.2012 vo výške 1,43 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.10.2011 do 11.2.2012 vo výške 1,13 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.11.2011 do 11.2.2012 vo výške 0,82 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.12.2011 do 11.2.2012 vo výške 0,52 eura, 9 % zo sumy 39,50 eura od 21.1.2012 do 11.2.2012 vo výške 0,21 eura a 9 % zo sumy 1 896,- eur od 12.2.2012 do zaplatenia.

Okresný súd Svidník vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 7C/263/2013-41 zo dňa 4.9.2013.

Žalovaná v 1. rade dňa 23.9.2013 podala voči platobnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnila tým, že žalobca uvádza, že zmluva spĺňa všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. S týmto nesúhlasí, nakoľko podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy je vymedzené, že jednou z podstatných náležitostí okrem všeobecných je, že musí obsahovať uvedenie RPMN a celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Ďalej musí v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať celkový počet splátok, ktoré v zmluve opätovne absentujú. V zmluve absentuje presné vyčíslenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Navrhla, aby súd rozhodol tak, že žalobu zamietá v celom rozsahu.

Podľa § 174 ods. 2 O.s.p., ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Dňa 29.11.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 20.1.2014 poukázal na to, že nepochybne ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona. Predmetná zmluva bola uzatvorená 26.7.2005 a definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa v tom čase upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že už k 15.12.2011 bol žalovaný 1 212 dní (cca 3 roky a 4 mesiace) v omeškani, je preto celý nárok žalobcu premlčaný.

Poukázal na skutočnosť, že zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN, a preto je v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobca uvádza v zmluve RPMN 6,61 %, podľa internetovej kalkulačky však predstavuje 15,51 %. Navrhol žalobu zamietnuť.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 1 896,- eura s príslušenstvom.

Na pojednávaní konanom dňa 2.2.2015 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti riadne predvolaného žalovaného v 2. rade a vedľajšieho účastníka.

Súd rozhodol na základe výsluchu účastníkov konania a predložených listinných dôkazov, a to: zmluva o splátkovom úvere č. 0620868556 zo dňa 26.7.2005, dohoda o zabezpečení úveru životným poistením, dohoda o ručení zo dňa 26.7.2005, zmluva o zmenkovom vyplňovacom práce zo dňa 26.7.2005, všeobecné obchodné podmienky, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011, výzvy k úhrade zo dňa 23.1.2012, zmluva o postúpení pohľadávok, príloha č. 1 - aktíva zo dňa 15.12.2011, príloha č. 1 - ručiteľia zo dňa 15.12.2011, pokus o zmier zo dňa 12.6.2013, odpor žalovanej v 1. rade voči platobnému rozkazu zo dňa 23.9.2013, oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 29.11.2013, vyjadrenie žalobcu zo dňa 13.1.2014, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 20.1.2014, výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver, vyjadrenie žalovanej v 1. rade zo dňa 23.1.2014, potvrdenia ÚPSVaR zo dňa 15.1.2014, vyjadrenie žalobcu zo dňa 16.4.2014, podanie vedľajšieho účastníka zo dňa 22.5.2014, oznámenie SLSP, a.s. zo dňa 2.6.2014, podanie žalobcu zo dňa 29.7.2014, transakcie na účte, tabuľka započítania splátok predmetného úveru, vyjadrenie NBS, kópie šekov, vyjadrenie žalobcu zo dňa 1.10.2014, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/263/2013 a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu SLSP, a.s. a žalovaný v 1. rade uzatvorili dňa 26.7.2005 zmluvu č. 620868556, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 73 000,- Sk (2 423,16 eura). Podľa zmluvy o splátkovom úvere mal žalovaný splácať pôžičku v mesačných splátkach po 1 190,- Sk (39,50 eura) od 20.8.2005, konečná splatnosť úveru bola 20.7.2014, pri úrokovej sadzbe 12,60 % ročne, pri RPMN 6,61 %.

Na základe dohody o ručení zo dňa 26.7.2005 prevzala žalovaná v 2. rade ručiteľský záväzok k predmetnej úverovej zmluve.

Z potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 2.6.2014 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 14.12.2011 a dňa 15.12.2011 bola pohľadávka postúpená žalobcovi.

Z podania žalobcu zo dňa 29.7.2014 na čl. 111 spisu súd zistil, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2 423,16 eura a celkovo uhradil sumu vo výške 1 475,38 eura.

Z poštových poukazov na čl. 135 - 136 spisu súd zistil, že žalovaný navyše zaplatil na predmetný úver sumu 50,- eur.

Žalovaný v 1. rade v priebehu konania poukázal na svoju sociálnu odkázanosť, ktorú preukázal potvrdeniami o poberaní dávky v hmotnej núdzi a požiadal o splátkový kalendár po 30,- eur mesačne.

Žalobca zotrval na podanej žalobe.

Žalovaná v 2. rade sa k žalobe nevyjadřila.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka / v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy / spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy

upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1. ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. Tento právny predpis /v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy/ v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5 zákona č. 258/2001, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú potrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa čl. 1 bod 2 písm. d/, e/ Smernice rady 87/102 EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru sa pre účely tejto smernice rozumejú "celkové úverové náklady pre spotrebiteľa" všetky náklady úveru vrátane úrokov a iných poplatkov priamo súvisiacich so zmluvou o úvere, určenej podľa predpisov a praktíkami, ktoré existujú v členských štátoch alebo ktoré majú členské štáty vytvoriť a „ročnú percentuálnu mieru“ celkové náklady úveru pre spotrebiteľa vyjadrené vo forme ročného percentuálneho podielu z hodnoty poskytnutého úveru a vypočítané spôsobmi používanými v jednotlivých členských štátoch.

Podľa čl.2 ods.3 Ústavy SR každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Predmetný úver bol poskytnutý Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktorá vykonáva bankové činnosti podľa zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa § 2 uvedeného zákona banka, okrem iného, poskytuje úvery.

Podľa § 27 ods.1 zákona o bankách banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné riadiť svoje riziká a vykonávať obchody a) spôsobom, ktorý zohľadňuje a minimalizuje riziká,

b) spôsobom, ktorý nepoškodzuje záujmy ich vkladateľov z hľadiska návratnosti ich vkladov a ktorý neohrozuje bezpečnosť a zdravie banky a pobočky zahraničnej banky alebo bezpečné fungovanie bankového systému porušením zákonov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, c) za výhodných ekonomických a právnych podmienok pre banku a pobočku zahraničnej banky a pre ich klientov pri nimi vykonávaných obchodoch na účet klienta a pri vynaložení odbornej starostlivosti, d) tak, aby pri každom obchode za ne konali najmenej dve osoby; ak to z prevádzkových dôvodov nie je možné, sú povinné bezodkladne zabezpečiť kontrolu vykonaného obchodu osobami, ktoré sa na jeho vykonaní nezúčastnili.

Podľa § 27 ods.3 zákona o bankách vynaloženie odbornej starostlivosti je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä, že banka alebo pobočka zahraničnej banky

a) pri jednotlivých predajoch, nákupoch a ostatných obchodoch porovnáva ponuky cien, prípadne doloží nevhodnosť či nemožnosť posúdenia viacerých ponúk,

b) dokumentuje spôsob uskutočnenia obchodu, kontroluje objektívnosť evidovaných údajov a predchádza riziku vlastných finančných strát, c) uskutočňuje analýzu ekonomickej výhodnosti obchodov z dostupných informácií, d) vypracuje obchodné a investičné zámery, ktoré sú podkladom na uskutočňovanie jednotlivých operácií.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právny predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právny vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu

niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 160 ods.1 O. s. p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 6,61 %, výšku úrokovej sadzby 12,60 % a poplatok za správu úveru 1,66 eura mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že výška RPMN nikdy nemôže byť nižšia ako výška úrokovej sadzby. V ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mala rovnať hodnote úrokovej miery. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnávaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Súdu sú známe argumenty banky v obdobných veciach, kedy poukazujú na to, že pri výpočte RPMN postupovali podľa prílohy zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá v danom čase obsahovala chybný vzorec, čo bolo zákonodarcom napravené novelou zákona účinnou od 1.7.2006. K uvedenej argumentácii súd uvádza nasledovné. Predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý bankou a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu v banke s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré banka pripraví v písomnej podobe a predloží klientovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávanie spotrebiteľa naplnené neboli. Banka, ako odborník, musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve / aj keď vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch / je nesprávny a v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. Banka neposkytla klientovi objektívny údaj o výške RPMN a voči klientovi postupovala neodborne. Banka / na rozdiel od štátnych orgánov / môže podľa čl. 2 ods.3 Ústavy SR konať, čo nie je zákonom zakázané, a teda mohla a mala v zmluve uviesť pravdivý údaj o cene úveru. Takýmto postupom by banka naplnila zákonnú povinnosť postupovať pri vykonávaní bankovej činnosti s odbornou starostlivosťou.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a

správny údaj o výške RPMN, preto poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca poskytol žalovanému v 1. rade úver vo výške 2 423,16 eura a žalovaný doposiaľ vrátil 1 525,38 eura (1 475,38 + 50,-), preto súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 897,78 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 15.12.2011 (od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru) do zaplatenia s tým, že splnením povinnosti jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vzhľadom na sociálnu odkázanosť žalovanej v 1. rade súd povolil žalovaným v 1. a 2. rade splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 30,00 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania, pod následkom straty výhody splátok.

O trovách účastníkov konania a vedľajšieho účastníka, súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol úspešný v rozsahu 897,78 eura z 1 896,- eur, teda v rozsahu 47 %. Žalovaní boli úspešní vo zvyšných 53 %. Vzhľadom na približne rovnaký pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania súd rozhodol, že žiaden z účastníkom nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).